Príbeh č. 14 – O hneve

Malý chlapec, ležal na zemi a kopal okolo seba a nahnevane kričal. Otec sa ho snažil upokojiť, ale on stále podráždene opakoval:

„OCINO! SOM VEĽMI NAHNEVANÝ! Toto mi nemal Peter urobiť, preto dúfam, že dopadne zle! NENÁVIDÍM HO!“

Otec, pokojne počúval svojho syna, ktorý neprestával kričať:

„Predstav si, že ma ten hlupák ponížil pred mojimi kamarátmi, TO NESMIEŠ DOVOLIŤ! A dúfam, že ho čoskoro vyhodia zo školy!“

Otec odišiel do garáže, odkiaľ vzal vrece plné uhlia, ktoré odniesol na koniec záhrady a navrhol synovi nasledovné:

„Vidíš tú bielu košeľu na šnúre na bielizeň? Predstav si, že je to tvoj kamarát Peter a každý kus uhlia vo vreci je zlá myšlienka namierená proti nemu. HOĎ DOŇHO VŠETKO UHLIE Z VRECA, DO POSLEDNÉHO KÚSKA.“

Chlapec to zobral ako hru a začal hádzať uhlie, ale keďže šnúra na bielizeň bola ďaleko, len párkrát sa mu podarilo trafiť košeľu.

Keď sa otec vrátil, opýtal sa ho:

„Synu, ako sa cítiš?“

„Unavený, ale už mi je lepšie! Ale pozri, do košele som trafil len párkrát.“

Otec vzal chlapca za ruku a povedal:

„Poď so mnou, chcem ti niečo ukázať.“

Postavil ho pred zrkadlo, v ktorom sa syn celý uvidel. A BOL ŠOKOVANÝ! Bol celý špinavý, celý čierny a svietili mu len zuby a oči.

V tej chvíli otec povedal:

„Synu, ako si si už všimol, košeľa bola špinavá len trochu, to sa ale nedá porovnať s tým, ako si sa zašpinil ty.“

★ otázka – ČO HOVORÍ ZRKADLO O TVOJICH MYŠLIENKACH TEBE?